

Lovforslag nr. L 14. Fremsat den 4. oktober 2000 af erhvervsministeren (Pia Gjellerup)

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven og varemærkeloven

§ 1

I patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 366 af 9. juni 1998 som ændret ved § 1 i lov nr. 412 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. § 12 affattes således:

»§ 12. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre ansøgeren til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ansøgeren i alt vedrørende ansøgningen. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.«

2. § 53 a affattes således:

»§ 53 a. Sag om ugyldigkendelse, som rejses, mens en indsigelse i henhold til § 21 ikke er færdigbehandlet af patentmyndigheden, kan af retten stilles i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse af patentmyndigheden.«

3. § 53 b affattes således:

»§ 53 b. Enhver kan over for patentmyndigheden fremsætte begæring om, at et patent, der er meddelt af patentmyndigheden eller er meddelt med virkning for Danmark efter § 75, omprøves.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelsessag ikke er endeligt afgjort. Hvis en sag ved domstolene vedrørende et patent ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende det pågældende patent.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om et patent, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende samme patent,

skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af patenthaveren.

Stk. 4. Er begæring om omprøvning indleveret, skal patenthaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig om denne. Patentmyndigheden bekendtgør, at begæring om omprøvning er indleveret.

Stk. 5. Patentmyndigheden kan behandle en begæring om omprøvning, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96. Patentmyndigheden kan ligeledes behandle begæringen, selv om begæringen tages tilbage, eller selv om den, der har begæret omprøvningen, afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 6. Med begæringen om administrativ omprøvning efter stk. 1 skal følge det fastsatte gebyr.«

4. § 53 e, stk. 1, affattes således:

»Patenthaveren selv kan på de i § 53 b, stk. 2 og 6, anførte betingelser begære sit patent begrænset ved ændring af beskrivelsen, kravene eller tegningerne.«

5. § 57, stk. 1, affattes således:

»Gør nogen indgreb i den eneret, som patent medfører (patentindgreb), og sker dette forsætteligt, straffes den pågældende med bøde. Under skærpende omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.«

6. § 57, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

7. § 66 affattes således:

»Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre patenthaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på patenthaverens vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.«

§ 2

I varemærkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 162 af 21. februar 1997 som ændret ved § 2 i lov nr. 412 af 31. maj 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 30 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Hvis en sag ved domstolene vedrørende en varemærkeregistriering ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende den pågældende registrering.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om en varemærkeregistriering, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende registreringen, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af indehaveren af varemærkeregistrieringen.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 4, 5 og 6.

2. § 37 affattes således:

»Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre varemærkeindehaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på dennes vegne kan modtage søgsmål og alle forekommende meddelelser vedrørende varemærket med bindende virkning for indehaveren. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i varemærkeregistret.«

3. § 42, stk. 1 og 2, affattes således:

»Forsætlig krænkelse af en varemærkeret, der er stiftet ved registrering eller brug, straffes med bøde. Under særligt skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 1. pkt., påtales af den forurettede. Øvrige overtrædelser påtales af det offentlige, når den forurettede begærer det.«

4. I §§ 12, stk. 1 og 3, 20, stk. 1, 21, stk. 1, 23, stk. 1, 27, stk. 1, 3 og 4, 28, stk. 5, 29, 30, stk. 1 og 4, 31, stk. 2, 32, 34, 37, stk. 2, 39, stk. 2, 41, 46, stk. 3, 47, stk. 1, 48, stk. 1 og 5, 49, 52, 54, stk. 2, og 56 ændres »Patentdirektoratet« til »Patent- og Varemærkestyrelsen«, i §§ 21, stk. 2, 30, stk. 4, 46, stk. 1, ændres »Patentdirektoratets« til »Patent- og Varemærkestyrelsens«, i §§ 12, stk. 3, 20, stk. 1 og 2, 23, stk. 2, og 27, stk. 5, ændres »direktoratet« til »styrelsen«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2001.

§ 4

Begæringer om omprøvning af et patent indgivet før denne lovs ikrafttræden færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. Begæringer om ophævelse af en varemærkeregistriering indgivet før denne lovs ikrafttræden færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

§ 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er begrundet i en rapport om håndhævelse af patentrettigheder (Patentdirektoratet april 1999), som er udarbejdet af en arbejdsgruppe bestående af advokater og patentagenter under ledelse af Patent- og Varemærkestyrelsen. Rapporten peger på en række problemer med behandlingen af patentkonflikter, bl.a. problemet med, at et patent kan være genstand for administrativ behandling og domstolsbehandling samtidig. Ifølge lovforslaget begrænses adgangen til administrativ omprøvning i patentloven for at undgå denne parallelle behandling ved domstolene og patentmyndigheden. Patentmyndigheden omfatter både Patent- og Varemærkestyrelsen og Patentankennævnet.

Da det ikke kan udelukkes, at samme problemstillinger kan forekomme på varemærkeområdet, foreslås det ligeledes at begrænse adgangen til parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden af sager vedrørende administrativ ophævelse af varemærkeregistreringer.

Ved administrativ omprøvning af et patent kan tredjemand eller indehaveren af patentet anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om at undersøge patentet på ny efter dets udstedelse. Ved tredjemand forstås andre end patenthaveren. Undersøgelsen sker på grundlag af patentlovens regler om patenters gyldighed. Administrativ omprøvning kan begæres i hele patentets gyldighedstid, som er maksimalt 20 år, og er tænkt som et hurtigt og billigt alternativ til domstolsprøvelse, specielt af hensyn til mindre virksomheder og individuelle opfindere. For indehaveren af et patent kan administrativ omprøvning være en mulighed for at indskrænke patentets gyldighedsområde og dermed undgå en truende retskonflikt med tredjemand

På varemærkeområdet er der adgang til administrativ ophævelse. Ved administrativ ophævelse af en varemærkeregistrering kan tredjemand eller indehaveren af varemærkeregistreringen anmode Patent- og

Varemærkestyrelsen om at ophæve registreringen, hvis betingelserne for ophævelse i medfør af varemærkelovens § 28 er opfyldt. Administrativ ophævelse kan begæres, så længe et varemærke er registreret. Der gælder ikke nogen tidsbegrænsning for registreringen af et varemærke. For indehaveren af en varemærkeregistrering kan administrativ ophævelse ligesom på patentområdet være begrundet i et ønske om at undgå en truende retskonflikt med tredjemand.

For så vidt angår designområdet indeholder forslaget til en ny designlov samme begrænsninger i adgangen til administrativ prøvning.

Med hensyn til brugsmodelområdet afventes resultatet af den igangværende behandling i EU af et direktivforslag om beskyttelse af brugsmodeller.

Endvidere indeholder lovforslaget en ændring i patentlovens og varemærkelovens regler om repræsentation ved en fuldmægtig for ansøgere og rettighedshavere. Baggrunden er, at Europa-Kommissionen den 19. maj 1998 indledte en traktatkrænkelsesprocedure mod Danmark med krav om ændring af reglen i den danske patentlov, hvorefter en patentansøger, der ikke har bopæl her i landet, skal have en herboende fuldmægtig til at repræsentere sig. Ifølge Europa-Kommissionen strider kravet om en herboende fuldmægtig mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. På denne baggrund er det valgt at ændre loven.

Endelig foreslås som konsekvens af en ændring af bestemmelserne vedrørende fuldbyrdelse af straf, at patentlovens og varemærkelovens bestemmelser om straffeansvar ændres, således at hæftestraf afskaffes som strafart.

2. Lovforslagets indhold

Det har vist sig, at patentlovens regler om administrativ omprøvning ikke altid fungerer tilstrækkeligt hensigtsmæssigt i praksis. Dette skyldes, at mange begæringer om administrativ omprøvning har tilknytning til verserende retssager ved domstolene. Det er således ikke usædvanligt, at en af parterne under en retssag begærer administrativ omprøvning. Det vil si-

ge, at administrativ omprøvning ikke som forventet medfører, at behandling af patentkonflikter ved domstolene undgås. Det medfører reelt en parallel behandling af samme forhold ved domstolene og patentmyndigheden, hvilket er uhensigtsmæssigt, dels fordi afgørelsen af patentkonflikten trækkes i langdrag, og dels fordi det er omkostningskrævende for parterne.

Det er i den forbindelse et problem, at såfremt tredjemand anmoder om administrativ omprøvning af et patent, skal der indhentes udtalelser fra patenthaveren, hvorved sagen kan få et langvarigt forløb med gentagne udtalelser fra de involverede parter. Hertil kommer, at indehaveren af et patent, som anmoder om administrativ omprøvning under en verserende retssag, ikke altid oplyser retten eller modparten i retssagen om indgivelsen af begæringen. Dette er uhensigtsmæssigt for behandlingen af patentkonflikten, såvel ved retten som hos patentmyndigheden.

I den gældende lov er spørgsmålet om parallel behandling søgt løst gennem bestemmelsen i § 53 a, hvorved domstolene kan sætte en sag om ugyldighed i bero, indtil patentmyndigheden har truffet endelig afgørelse i sagen. Den gældende lov indeholder derimod ingen tilsvarende regler om udsættelse af patentmyndighedens behandling af en begæring om administrativ omprøvning, hvor der samtidig verserer en retssag. I praksis benytter domstolene stort set ikke adgangen til at udsætte behandlingen. Det vil sige, at domstolene ikke finder det hensigtsmæssigt at afvente patentmyndighedens behandling af en begæring om administrativ omprøvning.

Såfremt domstolene benytter adgangen til at udsætte sagen, vil parterne være nødt til at afvente patentmyndighedens endelige afgørelse. Det indebærer, at spørgsmålet først skal afgøres af Patent- og Varemærkestyrelsen og derefter af Patentankenævnet, hvilket dog forudsætter, at muligheden for at klage over Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse er benyttet. Når sagen først er indbragt for domstolene, ses der ikke at være grund til også at gennemføre behandlingen af en administrativ omprøvning ved patentmyndigheden. Hertil kommer, at domstolene under alle omstændigheder har den endelige afgørelse i forhold til patentmyndigheden.

Disse problemer er omhandlet i rapporten om håndhævelse af patentrettigheder. For at afhjælpe disse problemer anbefaler rapporten, at adgangen for tredjemand til at anmode om administrativ omprøvning helt ophæves. Samtidig anbefaler rapporten, at patenthavers adgang til administrativ omprøvning ophæves under en verserende retssag.

Rapporten har været behandlet i Patent- og Varemærkestyrelsens Rådgivende Udvalg for Industriel Ejendomsret. I udvalget, som ledes af professor dr. jur. Mogens Koktvedgaard, deltager repræsentanter fra berørte organisationer i dansk erhvervsliv. Udvalget har fundet rapportens løsning for vidtgående. Udvalget er dog enig i, at den nuværende mulighed for parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden vedrørende samme patent bør begrænses.

Spørgsmålet om tredjemands adgang til administrativ omprøvning indgik tillige i Folketingets behandling af ændringsforslaget til patentloven om implementering af direktivet om retlig beskyttelse af bioteknologiske opfindelser, jf. lov nr. 412 af 31. maj 2000 (Lov om ændring af patentloven, varemærkeloven, lov om brugsmodeller m.v., lov om mønstre og lov om plantenyheder). Under forhandlingerne blev det præciseret, at der ikke mindst i relation til bioteknologiske opfindelser er behov for, at tredjemand har mulighed for at anmode om administrativ omprøvning for så vidt angår europæiske patenter med gyldighed i Danmark.

På denne baggrund er det ikke fundet hensigtsmæssigt at følge rapportens anbefalinger om ophævelse af tredjemands adgang til administrativ omprøvning.

Med henblik på en løsning af problemstillingen vedrørende parallel behandling foreslås, at såvel patenthavers som tredjemands adgang til at begære administrativ omprøvning ophæves under en verserende retssag.

Det foreslås endvidere, at patentmyndigheden skal stille behandlingen af en begæring om administrativ omprøvning indgivet af tredjemand i bero i tilfælde af, at der anlægges retssag vedrørende samme patent. Patentmyndigheden skal afvente domstolens endelige afgørelse af sagen.

Derimod findes det hensigtsmæssigt, at patentmyndigheden færdigbehandler en anmodning om administrativ omprøvning, hvis anmodningen er indgivet af patenthaveren selv. I dette tilfælde er patentmyndigheden i stand til at færdigbehandle begæringen om administrativ omprøvning hurtigt, da det ikke vil kræve inddragelse af andre end patenthaveren selv. Med patentmyndighedens færdigbehandling af anmodningen om administrativ omprøvning vil patenthaveren have mulighed for at begrænse sagens omfang ved retten.

Med hensyn til administrativ ophævelse i henhold til varemærkeloven bemærkes, at det i praksis typisk er tredjemand, som anvender adgangen til administrativ ophævelse. Da varemærkeindehaveren principielt også kan have behov for at udnytte denne adgang,

foreslås varemærkelovens regler om administrativ ophævelse ændret i overensstemmelse med de foreslåede ændringer til patentloven.

Det foreslås endvidere, at patentloven og varemærkeloven ændres således, at kravet om en herboende fuldmægtig ophæves for ansøgere og rettighedshavere med bopæl uden for Danmark. Ifølge lovforslaget kan Patent- og Varemærkestyrelsen opfordre ansøgere og rettighedshavere til at udpege en fuldmægtig med bopæl inden for det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) til at varetage deres interesser. Denne bestemmelse vil omfatte såvel danske som udenlandske ansøgere og rettighedshavere.

Der stilles ikke kvalifikationskrav til en fuldmægtig bortset fra, at fuldmægtigen skal være myndig. En juridisk person kan også anerkendes som fuldmægtig. En fuldmægtig skal ifølge fuldmagten med bindende virkning kunne modtage meddelelser, søgsmål og lignende og afgive svar på fuldmagtsgiverens vegne. Hvis fuldmægtigen ikke opfylder sine forpligtelser, kan den pågældende ifalde et økonomisk ansvar over for fuldmagtsgiveren.

Repræsentation ved en fuldmægtig erstatter ikke Patent- og Varemærkestyrelsens almindelige vejledningspligt i henhold til forvaltningsloven. Kun i det tilfælde, hvor ansøgerens interesser ikke kan varetages tilstrækkeligt inden for den almindelige vejledningspligt, kan styrelsen opfordre til, at der udpeges en fuldmægtig.

Idet arbejdsproget i Patent- og Varemærkestyrelsen som udgangspunkt fortsat vil være dansk, må det forventes, at der også i fremtiden primært vil blive anvendt dansksprogede fuldmægtige. Lovforslaget forventes derfor ikke at få større betydning for den danske advokat- og patentagentbranche, som typisk optræder som fuldmægtige for ikke herboende ansøgere og rettighedshavere, da sådanne ansøgere og rettighedshavere som oftest ikke selv vil være i stand til at kommunikere på dansk over for de danske myndigheder.

Patentlovens § 57, stk. 1, og varemærkelovens § 42, stk. 1, foreslås desuden ændret i overensstemmelse med lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. med konsekvensændringer hertil. I medfør heraf vil patentlovens og varemærkelovens bestemmelser om hæftestraf blive ophævet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for Patent- og Varemærkestyrelsen i forbindelse med administrationen af de foreslåede bestemmelser.

Kommuner og amtskommuner vil ikke blive berørt af forslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Med hensyn til forslaget om begrænsning af parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden kan det oplyses, at der i 1999 blev udstedt i alt 5941 patenter med gyldighed i Danmark. Heraf blev 533 patenter udstedt af Patent- og Varemærkestyrelsen, og 5408 patenter blev udstedt af Den Europæiske Patentorganisation. På varemærkeområdet registrerede Patent- og Varemærkestyrelsen 4450 varemærker, hvoraf 2755 har dansk indehaver. I henhold til Madridprotokollen blev der ydermere registreret 4443 varemærker med gyldighed i Danmark.

Alle registrerede rettigheder kan være genstand for administrativ omprøvning eller administrativ ophævelse. Det vil sige, at ca. 2500 danske virksomheder m.v. kan blive berørt af lovforslaget som rettighedshavere. Antallet af danske rettighedshavere er færre end det samlede antal registreringer, idet flere virksomheder m.v. får udstedt mere end en rettighed pr. år. Hertil kommer et ukendt antal danske virksomheder m.v., der som tredjemand kan have interesse i at få foretaget en administrativ omprøvning af en registreret rettighed, hvad enten denne hidrører fra en dansk eller en udenlandsk virksomhed m.v.

Patent- og Varemærkestyrelsen behandler årligt ca. 10 sager for så vidt angår administrativ omprøvning af patenter og ca. 150 begæring vedrørende administrativ ophævelse af varemærkeregistreringer. Der sker domsafsigelse i 2-5 patentsager og 15-20 varemærkesager årligt. Hertil kommer et større antal forudssager ved fogedretterne.

Det fremgår ikke af de behandlede sager ved patentmyndigheden, hvor mange af disse der samtidig behandles ved domstolene. Det fremgår imidlertid af en undersøgelse foretaget ved landets fogedretter i februar 1998, at der i perioden 1993 - 1997 blev køret 11 byretsdomme vedrørende patenter til højere instans. På baggrund af udtalelser fra advokat- og patentagentbranchen må det antages, at der tillige indsendes anmodning om administrativ omprøvning i de fleste af sagerne. Disse begæring vil bortfalde med lovfor-

slaget, hvilket indebærer besparelser for erhvervslivet til at gennemføre den administrative omprøvning.

Ved ændringen i adgangen til omprøvning af patenter og ophævelse af varemærkere registreringer sparer de berørte virksomheder udgifter til gebyrer og til gennemførelsen af behandlingen af begæringen ved patentmyndigheden. Gebyret ved indgivelse af begæring om administrativ omprøvning af et patent udgør 7.000 kr. Gebyret ved indgivelse af begæring om administrativ ophævelse af en varemærkere registrering udgør 2.500 kr. Gennemførelsen af begæringen kan være omfattende og indeholde udgifter til forberedelse, professionel rådgivning, indhentelse af oplysninger, korrespondance med patentmyndigheden m.v. Der forventes samtidig at være væsentlige tidsmæssige besparelser for de enkelte virksomheder som følge af ændringerne.

Det er næppe muligt at foretage et konkret skøn over den enkelte virksomheds tidsforbrug til behandling af en begæring om administrativ omprøvning af et patent eller ophævelse af en varemærkere registrering, idet sagernes indhold og omfang er meget varierende.

Det vil derfor være behæftet med meget stor usikkerhed at opstille en beregning af, hvor stor byrden af den nuværende adgang til administrativ prøvelse af patenter og varemærker udgør, og hvor stor effekt begrænsningen af denne adgang vil have i lettelser for det danske erhvervsliv.

Til sammenligning kan der peges på, at udgifterne til gennemførelse af en patentansøgning i Danmark anslås til ca. 50.000 kr. i sager, der blot har nogen kompleksitet. Hertil skal lægges alle forudgående udgifter til udvikling af opfindelsen.

Til trods for at der er tale om få sager, er det vigtigt at understrege, at der ofte er meget store økonomiske interesser forbundet med sager om industrielle ejendomsrettigheder, og at sagerne er komplicerede og ressourcekrævende. Det er derfor vigtigt, at lovgivningen er indrettet på en sådan måde, at løsningen af konflikter om sådanne rettigheder kan ske på en effektiv og smidig måde, der tilgodeser erhvervslivets interesser i størst muligt omfang. Det bemærkes, at ændringerne med henblik på at undgå parallel behandling af sager ved domstolene og Patent- og Varemærkestyrelsen er et udtalt ønske fra den berørte del af erhvervslivet.

Det er vurderingen, at virkningen af forslaget om ændring af bopælskravet for fuldmægtige i forhold til den danske advokat- og patentagentbranche vil være meget begrænset, idet arbejdsproget ved de danske myndigheder fortsat er dansk. Det er således forventningen, at danske advokater og patentagenter fortsat vil blive valgt som fuldmægtige i sager om patenter og varemærker.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

6. Forholdet til EU-retten

Ændringen af bopælskravet for fuldmægtige vil bringe den danske patentlovgivning og varemærkelovgivning i overensstemmelse med EU-rettens regler om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, jf. punkt 2.

Lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser / mindreudgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	For så vidt angår begrænsningen i adgangen til administrativ omprøvning og ophævelse af patenter og varemærker, vil der ske en besparelse i udgifterne til sagsbehandlingen ved patentmyndigheden.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	For så vidt angår begrænsningen i adgangen til administrativ omprøvning og ophævelse af patenter og varemærker, vil dette betyde en udgiftsbesparelse for erhvervslivet i form af bortfald af gebyrer og ressourcer til gennemførelsen af begæringen ved patentmyndigheden.	For så vidt angår ændringen af bopælskravet for fuldmægtige, kan dette have betydning specielt for advokater og patentagenter bosat i Danmark, idet der ifølge lovforslaget ikke længere er krav om, at ikke herboende ansøgere og rettighedsindehavere skal udpege en fuldmægtig bosat i Danmark. Da forvaltningssproget ved de danske myndigheder stadig vil være dansk, skønnes virkningen af forslaget om ændring af bopælskravet dog at være begrænset.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	For så vidt angår begrænsningen i adgangen til administrativ omprøvning og ophævelse af patenter og varemærker, vil lovforslaget forenkle erhvervslivets løsning af konflikter vedrørende disse rettigheder.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ændringen af bopælskravet for fuldmægtige vil bringe den danske patentlovgivning og varemærkelovgivning i overensstemmelse med EU-rettens regler om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser, jf. punkt 2.	

7. Høring

Følgende parter er hørt :

Advokatrådet, Akademiet for de Skønne Kunster, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Design Center, Danske Arkitekters Landsforbund, Danske Designere, Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse, Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister, Dansk Forening til fremme af Opfindelser, Dansk Industri, Dansk Patent- og Varemær-

kekonsulentforening af 1953, Dansk Teknologisk Institut, De Danske Landboforeninger, De Danske Patentagenteres Forening, Det Danske Handelskammer, Det Rådgivende Udvalg for Industriel Ejendomsret, formand professor dr. Jur. Mogens Kockvedgaard, Elektronikindustrien, Finansministeriet, Forskningsministeriet, Forsvarsministeriet, Håndværksrådet, Indenrigsministeriet, Ingeniørforbundet i Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, Justitsministeriet, Kulturministeriet, Landbrugsrådet, Landsorganisationen i Danmark, LEGO-fonden, LIF, Lægemedelindustri-

foreningen, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Miljø- og Energiministeriet, NOVO Nordisk A/S, Teknologirådet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen erstatter § 12 i den gældende lov. Forslaget er hovedsageligt begrundet i, at Europa-Kommissionen over for Danmark og andre EU-lande, herunder Sverige og Finland, som har tilsvarende regler, har tilkendegivet, at kravet om en i eget land bosat fuldmægtig strider mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Forslaget skal sikre, at Danmark følger de EU-retlige regler.

Med bestemmelsen ophæves kravet om, at ansøgere, der ikke har bopæl her i landet, skal have en herboende fuldmægtig. Den foreslåede bestemmelse omfatter såvel ansøgere i udlandet, herunder EØS-området, som ansøgere bosat i Danmark.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til ansøgerens interesser, som ellers ikke vil blive varetaget på betryggende vis. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor fraværet af en professionel rådgiver kan medføre henlæggelse af ansøgningen.

Behov for en fuldmægtig vil typisk opstå i den situation, hvor ansøger ikke kan kommunikere på dansk eller et andet sprog, som beherskes af Patent- og Varemærkestyrelsen. Det samme vil være tilfældet, hvis ansøgeren ikke er i stand til at varetage sine interesser på grund af særlige tekniske eller juridiske komplikationer i forbindelse med behandlingen af ansøgningen.

Bestemmelsen indeholder i lighed med gældende ret ingen krav til, hvem der kan optræde som fuldmægtig. Fuldmægtigen skal dog have bopæl inden for EØS-området. Der kan ikke stilles særlige kvalifikationskrav til fuldmægtigen bortset fra, at den pågældende skal være myndig. En juridisk person kan også anerkendes som fuldmægtig. En ansøger, der bliver anmodet om at udpege en fuldmægtig, forventes typisk at rette henvendelse til en dansk advokat eller patentagent. I særlige tilfælde vil indehaveren i stedet for udpegning af en fuldmægtig kunne anvise en serviceadresse, hvortil korrespondance m.v. kan sendes med frigørende virkning.

Der er ikke som i den gældende lov knyttet retsvirkninger til undladelsen af at udpege en fuldmægtig,

f.eks. afslag på en ansøgning. Konsekvensen kan dog blive, at ansøgningen kun imødekommes delvist eller helt afslås.

Bestemmelsen indeholder et krav om, at såfremt der bliver udpeget en fuldmægtig, skal fuldmægtigens navn og adresse indføres i patentregisteret. Ændringer i fuldmagtsforholdet skal noteres i registeret.

Udpeges en fuldmægtig, må det følge af almindelige retsgrundsætninger, at Patent- og Varemærkestyrelsen og andre med frigørende virkning kan rette henvendelse til den, der er angivet som fuldmægtig i registeret, så længe fuldmagten ikke formelt er trukket tilbage over for styrelsen. En fuldmægtig skal således med bindende virkning kunne modtage meddelelser, stævning m.v. og afgive svar på fuldmagtsgiverens vegne.

Arbejdssproget ved de danske myndigheder, herunder Patent- og Varemærkestyrelsen, er fortsat dansk, jf. i øvrigt ovenfor under afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Bestemmelsen er ændret således, at det ikke længe fremgår af loven, at domstolene kan stille en sag i bero, når sagen samtidig er genstand for administrativ omprøvning. Dette udelukker imidlertid ikke, at retten konkret kan træffe beslutning om berostillelse.

Ændringen sker som en konsekvens af ændringsforslaget i § 53 b, stk. 3. Om begrundelsen for ændringen henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Bestemmelsen i § 53 b tilsigter at forhindre parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden af spørgsmål vedrørende et patent. Formålet er at undgå unødige udgifter for patenthaver og tredjemand samt at forhindre, at konflikten løses trækkes i langdrag ved en sådan dobbeltbehandling.

Om den nærmere begrundelse for bestemmelsen henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

§ 53 b, stk. 1

Bestemmelsens stk. 1 svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 1, 1. punktum. Den gældende bestemmelses 2. og 3. punktum foreslås udskilt til selvstændige stykker af hensyn til bestemmelsens overskuelighed.

§ 53 b, stk. 2

Bestemmelsen i 1. punktum svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 1, 3. punktum.

Bestemmelsen i 2. punktum fastslår, at der som udgangspunkt ikke kan ske parallel behandling ved

domstolene og patentmyndigheden af spørgsmål vedrørende samme patent. Bestemmelsen medfører, at patentmyndigheden skal afvise behandlingen af en begæring om administrativ omprøvning, hvis der samtidig med begæringen indgives stævning eller vercerer retssag om patentet. Hermed udelukker bestemmelsen også tredjemand, som ikke er part i en retssag, fra at kunne begære administrativ omprøvning. Det er ikke afgørende, at spørgsmålet, som behandles ved domstolene og Patent- og Varemærkestyrelsen, er identiske. I modsat fald ville Patent- og Varemærkestyrelsen skulle foretage en afvejning af dette spørgsmål, som ville kunne give anledning til selvstændige konflikter om, hvorvidt afvisning af anmodningen om administrativ omprøvning er berettiget. Sag ved domstolene, herunder ved fogedretterne, omfatter såvel sager om hel eller delvis ophævelse af et patent i henhold til § 52, stk. 1, som sager om patentindgreb, tvangslicens, bedre ret til patentet m.v. Retssagen er først endelig afgjort, når ankefristen er udløbet. Bestemmelsen om berostillelse omfatter også sager, der er under behandling i Patentankenævnet.

§ 53 b, stk. 3

Ifølge bestemmelsen skal patentmyndigheden i tilfælde af, at retssag anlægges, inden en begæring om administrativ omprøvning er endeligt afgjort, stille behandlingen heraf i bero. Sagen ved domstolen og patentmyndigheden skal vedrøre samme patent, jf. bemærkningerne til stk. 2. Berostillelse skal kun foretages, når begæringen om administrativ omprøvning er indgivet af andre end indehaveren af patentet. Såfremt begæringen om administrativ omprøvning er indgivet af indehaveren af patentet, færdigbehandler patentmyndigheden begæringen, uanset at retssag anlægges efterfølgende. Bestemmelsen om berostillelse omfatter også sager, der er under behandling i Patentankenævnet.

Med hensyn til sondringen mellem patenthaver og tredjemand henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

§ 53 b, stk. 4

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 2.

§ 53 b, stk. 5

Denne bestemmelse svarer til den gældende lovs § 53 b, stk. 3.

§ 53 b, stk. 6

Stk. 6 svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 53 b, stk. 1, 2. punktum. Bestemmel-

sen er indsat som selvstændigt stykke af hensyn til overskueligheden i den foreslåede § 53 b.

Til nr. 4

Bestemmelsen ændres som en konsekvens af ændringsforslaget til § 53 b. Bestemmelsen svarer i øvrigt med redaktionel ændring til den gældende lovs § 53 e, stk. 1.

Til nr. 5 og 6

Bestemmelserne er ændret i overensstemmelse med lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. I overensstemmelse hermed ophæves bestemmelserne om hæftestraf. Bestemmelsen i stk. 1 svarer i øvrigt med en redaktionel ændring til den gældende lovs § 57, stk. 1. Ændringen i stk. 3, 3. pkt., er en følge af, at retsplejeloven ikke længere sondrer mellem politisager og statsadvokatsager.

Til nr. 7

Bestemmelsen erstatter § 66 i den gældende lov. Forslaget er hovedsageligt begrundet i, at Europa-Kommissionen over for Danmark og andre EU-lande, herunder Sverige og Finland, som har tilsvarende regler, har tilkendegivet, at kravet om en i eget land bosat fuldmægtig strider mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Forslaget skal sikre, at Danmark følger de EU-retlige regler.

Med bestemmelsen ophæves kravet om, at patenthavere, der ikke har bopæl her i landet, skal have en herboende fuldmægtig. Den foreslåede bestemmelse omfatter såvel patenthavere i udlandet, herunder EØS-området, som patenthavere bosat i Danmark.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til patenthaverens interesser, som ellers ikke vil blive varetaget på betryggende vis. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor fraværet af en professionel rådgiver kan medføre tab af patentretten. Indehaveren af et patent kan f.eks. have behov for en fuldmægtig i forbindelse med behandlingen af en anmodning om administrativ omprøvning. I særlige tilfælde vil indehaveren i stedet for udpegning af en fuldmægtig kunne anvise en serviceadresse, hvortil korrespondance m.v. kan sendes med frigørende virkning.

Med hensyn til begrundelsen for ændringen af bopælskravet henvises til bemærkningerne til § 12 og til de almindelige bemærkninger i afsnit 2.

Til § 2

Til nr. 1

Ændringerne i § 30, stk. 2 og 3, tilsigter at forhindre parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden af spørgsmål vedrørende en varemærkeregistring. Formålet er at undgå unødige udgifter for både indehaveren af varemærkeregistringen og tredjemand samt at forhindre, at konfliktens løsning trækkes i langdrag ved en sådan dobbeltbehandling.

Om den nærmere begrundelse for bestemmelsen henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Administrativ ophævelse på begæring af registreringshaver er navnlig aktuel i forbindelse med omprøvning over for et andet mærke, som ikke tidligere har været inddraget i behandlingen af varemærkeregistringen. Anmodning om mærkeændring vil fortsat skulle ske i henhold til § 24.

§ 30, stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at der som udgangspunkt ikke kan ske parallel behandling ved domstolene og patentmyndigheden af spørgsmål vedrørende samme varemærkeregistring. Bestemmelsen medfører, at patentmyndigheden skal afvise behandlingen af en begæring om administrativ ophævelse, hvis der samtidig med begæringen indgives stævning eller verserer retssag om varemærkeregistringen. Det er ikke afgørende, at spørgsmålet, som behandles ved domstolene og Patent- og Varemærkestyrelsen, er identiske. I modsat fald ville Patent- og Varemærkestyrelsen skulle foretage en afvejning af dette spørgsmål, som ville kunne give anledning til selvstændige konflikter om, hvorvidt afvisning af anmodningen om administrativ ophævelse er berettiget. Sag ved domstolene, herunder ved fogedretterne, omfatter såvel sager om hel eller delvis ophævelse af en varemærkeregistring i henhold til § 29, som sager om indgreb i varemærkeretten, bedre ret til varemærkeregistringen m.v. Retssagen er først endeligt afgjort, når ankefristen er udløbet. Bestemmelsen om berostillelse omfatter også sager, der er under behandling i Patentankenævnet.

§ 30, stk. 3

Ifølge bestemmelsen skal patentmyndigheden i tilfælde af, at retssag anlægges, inden en begæring om administrativ ophævelse er endeligt afgjort, stille behandlingen heraf i bero. Sagen ved domstolen og patentmyndigheden skal vedrøre samme varemærkeregistring, jf. bemærkningerne til stk. 2. Berostillelse skal kun foretages, når begæringen om administrativ

ophævelse er indgivet af andre end indehaveren af varemærkeregistringen.

Såfremt begæringen om administrativ ophævelse er indgivet af indehaveren af varemærkeregistringen, færdigbehandler patentmyndigheden begæringen, uanset at retssag anlægges efterfølgende. Bestemmelsen om berostillelse omfatter også sager, der er under behandling i Patentankenævnet.

Med hensyn til sondringen mellem indehaveren af varemærkeregistringen og tredjemand henvises til afsnit 2 i de almindelige bemærkninger. Hermed bringes bestemmelsen i overensstemmelse med de foreslåede regler om administrativ omprøvning vedrørende patenter.

Til nr. 2

Bestemmelsen erstatter § 37 i den gældende lov. Forslaget er hovedsageligt begrundet i, at Europa-Kommissionen over for Danmark og andre EU-lande, herunder Sverige og Finland, som har tilsvarende regler, har tilkendegivet, at kravet om en i eget land bosat fuldmægtig strider mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Forslaget skal sikre, at Danmark følger de EU-retlige regler.

Med bestemmelsen ophæves kravet om, at varemærkeindehavere, der ikke har bopæl her i landet, skal have en herboende fuldmægtig. Den foreslåede bestemmelse omfatter såvel varemærkeindehavere i udlandet, herunder EØS-området, som varemærkeindehavere bosat i Danmark.

Bestemmelsen vil finde anvendelse i de tilfælde, hvor Patent- og Varemærkestyrelsen skønner, at en fuldmægtig er nødvendig af hensyn til varemærkeindehaverens interesser, som ellers ikke vil blive varetaget på betryggende vis. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor fraværet af en professionel rådgiver kan medføre henlæggelse af en ansøgning om registrering af varemærket eller ophævelse af registreringer.

Behov for en fuldmægtig vil typisk opstå i den situation, hvor varemærkeindehaveren ikke kan kommunikere på dansk eller et andet sprog, som beherskes af Patent- og Varemærkestyrelsen. Indehaveren af en varemærkeregistring kan tillige have behov for en fuldmægtig f.eks. i forbindelse med behandlingen af en anmodning om administrativ ophævelse. Her kan professionel hjælp ligeledes være påkrævet på grund af sagens komplicerede karakter.

Bestemmelsen indeholder i lighed med gældende ret ingen krav til, hvem der kan optræde som fuldmægtig. Fuldmægtigen skal dog have bopæl inden for EØS-området. Der kan ikke stilles særlige kvalifikati-

onskrav til fuldmægtigen bortset fra, at den pågældende skal være myndig. En juridisk person kan også anerkendes som fuldmægtig. En varemærkeindehaver, der bliver anmodet om at udpege en fuldmægtig, forventes typisk at rette henvendelse til en dansk advokat eller patentagent.

Der er ikke som i dag knyttet retsvirkninger til undladelsen af at udpege en fuldmægtig, f.eks. afslag på en ansøgning. Konsekvensen kan dog blive afslag på varemærkeansøgningen eller tab af varemærkereregistreringen.

Bestemmelsen indeholder et krav om, at såfremt der bliver udpeget en fuldmægtig, skal fuldmægtigens navn og adresse indføres i varemærkereregisteret. Ændringer i fuldmagtsforholdet skal noteres i registeret.

Udpeges der en fuldmægtig, må det følge af almindelige retsgrundsætninger, at Patent- og Varemærkestyrelsen og andre med frigørende virkning kan rette henvendelse til den, som er angivet som fuldmægtig i registeret, så længe fuldmagten ikke formelt er trukket tilbage over for styrelsen. En fuldmægtig skal således med bindende virkning kunne modtage meddelelser, stævning m.v. og afgive svar på fuldmagtsgiverens vegne. I særlige tilfælde vil varemærkeindehaveren i stedet for udpegning af en fuldmægtig kunne anvise en serviceadresse, hvortil korrespondance m.v. kan sendes med frigørende virkning.

Arbejdssproget ved de danske myndigheder, herunder Patent- og Varemærkestyrelsen, vil fortsat være dansk. Sagsbehandling på engelsk vil i begrænset omfang kunne finde sted, f.eks. hvis de er tale om rent formelle forhold i form af indsendelse af erklæringer og lignende, jf. i øvrigt ovenfor under afsnit 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse med lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. I overensstemmelse hermed ophæves bestemmelserne om hæftestraf. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende lovs § 42, stk. 1. Ændringen i stk. 2 er en følge af, at retsplejeloven ikke længere sondrer mellem politisager og statsadvokatsager.

Til nr. 4

Den 3. september 1999 skiftede Patentdirektoratet navn til Patent- og Varemærkestyrelsen, og de foreslåede ændringer er en konsekvens heraf.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder regler om lovens ikrafttræden, som er fastsat til den 1. januar 2001.

Til § 4

Bestemmelsen fastslår, at verserende begæringer om administrative omprøvninger af patenter og administrative ophævelser af varemærkereregistreringer ved lovforslagets ikrafttræden færdigbehandles af patentmyndigheden efter de gældende regler. Hermed sikres, at der ikke opstår tvivl om, hvordan behandlingen af sådanne begæringer skal finde sted.

Til § 5

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan senere sættes i kraft ved kongelig anordning. Bestemmelsen er affattet i overensstemmelse med almindelig praksis med hensyn til Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende lov**Patentloven:*

§ 12. Har ansøgeren ikke bopæl her i landet, skal han have en herboende fuldmægtig, som kan repræsentere ham i alt vedrørende ansøgningen.

§ 53 a. Sag om ugyldigkendelse, som rejses, mens en indsigelse i henhold til § 21 eller en begæring om omprøvning i henhold til § 53 b ikke er færdigbehandlet af patentmyndigheden, kan af retten stilles i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse af patentmyndigheden.

*Lovforslaget**Patentloven:*

§ 12. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre ansøgeren til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ansøgeren i alt vedrørende ansøgningen. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

§ 53 a. Sag om ugyldigkendelse, som rejses, mens en indsigelse i henhold til § 21 ikke er færdigbehandlet af patentmyndigheden, kan af retten stilles i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse af patentmyndigheden.

Bilag til f. t. l. vedr. patentloven og varemærkeloven

*Gældende lov**Patentloven:*

§ 53 b. Enhver kan over for patentmyndigheden fremsætte begæring om, at et patent, der er meddelt af patentmyndigheden eller er meddelt med virkning for Danmark efter § 75, omprøves. Med begæringen skal følge det fastsatte gebyr. Begæring kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelsessag ikke er endeligt afgjort.

Stk. 2. Er begæring om omprøvning indleveret, skal patenthaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig om denne. Patentmyndigheden bekendtgør, at begæring om omprøvning er indleveret.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan behandle en begæring om omprøvning, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96. Patentmyndigheden kan ligeledes behandle begæringen, selv om begæringen tages tilbage, eller selv om den, der har begæret omprøvningen, afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

§ 53 e. Patenthaveren selv kan på de i § 53 b, stk. 1, anførte betingelser begære, at hans patent begrænses ved ændring af beskrivelsen, kravene eller tegningerne.

Stk. 2. – 3. ---

*Lovforslaget**Patentloven:*

§ 53 b. Enhver kan over for patentmyndigheden fremsætte begæring om, at et patent, der er meddelt af patentmyndigheden eller er meddelt med virkning for Danmark efter § 75, omprøves.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelsessag ikke er endeligt afgjort. Hvis en sag ved domstolene vedrørende et patent ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende det pågældende patent.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om et patent, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende samme patent, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af patenthaveren.

Stk. 4. Er begæring om omprøvning indleveret, skal patenthaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at udtale sig om denne. Patentmyndigheden bekendtgør, at begæring om omprøvning er indleveret.

Stk. 5. Patentmyndigheden kan behandle en begæring om omprøvning, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96. Patentmyndigheden kan ligeledes behandle begæringen, selv om begæringen tages tilbage, eller selv om den, der har begæret omprøvningen, afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 6. Med begæringen om administrativ omprøvning efter stk. 1 skal følge det fastsatte gebyr.

§ 53 e. Patenthaveren selv kan på de i § 53 b, stk. 2 og 6, anførte betingelser begære sit patent begrænset ved ændring af beskrivelsen, kravene eller tegningerne.

*Gældende lov**Patentloven:*

§ 57. Gør nogen indgreb i den eneret, som patent medfører (patentindgreb), og sker dette forsætligt, straffes han med bøde. Under skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2 ---

Stk. 3 Overtrædelser påtales af den forurettede. Dog påtales overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 2. pkt., af det offentlige, når den forurettede anmoder herom. Sagerne behandles da som politisager, dog at retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 66. En patenthaver, der ikke har bopæl her i landet, skal have en her bosat, i patentregistret indført fuldmægtig, som på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet.

Stk. 2. Har patenthaver ikke sådan fuldmægtig, kan forkyndelser m.v. ske på den i retsplejelovens § 159, stk. 2, angivne måde.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at reglerne i stk. 1 ikke skal finde anvendelse over for patenthaverer, der er hjemmehørende i andre lande, eller som har en i disse lande bosat, i patentregistret her i landet indført fuldmægtig, der på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser m.v.

*Lovforslaget**Patentloven:*

§ 57. Gør nogen indgreb i den eneret, som patent medfører (patentindgreb), og sker dette forsætligt, straffes den pågældende med bøde. Under skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.

Stk. 3. Overtrædelser påtales af den forurettede. Dog påtales overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 2. pkt., af det offentlige, når den forurettede anmoder herom.

§ 66. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre patenthaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på patenthaverens vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

Bilag 2

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Varemærkeloven:

§ 30. ---

Stk. 2. Indehaveren af den registrerede ret skal underrettes om begæringen og have adgang til at udtale sig.

Stk. 3. Ophæves registreringen helt eller delvis, offentliggøres afgørelsen herom, når den er blevet endelig.

Stk. 4. Patentdirektoratets afgørelse kan indbringes for Patentankenævnet og domstolene i overensstemmelse med § 46. Enhver af parterne kan dog til enhver tid anlægge sag mod den anden part om spørgsmål, der er rejst i sagen, hvad enten Patentdirektoratet har truffet afgørelse i sagen eller ej.

Lovforslaget

Varemærkeloven:

§ 30.

Stk. 2. Hvis en sag ved domstolene vedrørende en varemærkere registrering ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende den pågældende registrering.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om en varemærkere registrering, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende registreringen, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af indehaveren af varemærkere registreringen.

Stk. 4. Indehaveren af den registrerede ret skal underrettes om begæringen og have adgang til at udtale sig.

Stk. 5. Ophæves registreringen helt eller delvis, offentliggøres afgørelsen herom, når den er blevet endelig.

Stk. 6. Patent- og Varemærkestyrelsens afgørelse kan indbringes for Patentankenævnet og domstolene i overensstemmelse med § 46. Enhver af parterne kan dog til enhver tid anlægge sag mod den anden part om spørgsmål, der er rejst i sagen, hvad enten Patent- og Varemærkestyrelsen har truffet afgørelse i sagen eller ej.

*Gældende lov**Varemærkeloven:*

§ 37. En varemærkeindehaver, som ikke har bopæl her i landet, skal have en her bosat fuldmægtig, som på dennes vegne kan modtage søgsmål og alle forekommende meddelelser vedrørende varemærket med bindende virkning for indehaveren. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i varemærkeregistret.

Stk. 2. Findes behørig fuldmægtig ikke noteret skal varemærkeindehaveren berigtige forholdet inden en frist fastsat af Patentdirektoratet. Meddelelse om frist gives ved anbefalet brev eller på lignende betryggende måde. Hvis varemærkeindehaverens adresse ikke kendes meddeles fristen ved offentliggørelse. Er en fuldmægtig ikke udpeget inden fristens udløb, slettes varemærket af registret.

§ 42. Forsætlig krænkelse af en varemærkeret, der er stiftet ved registrering eller brug, straffes med bøde. Under særligt skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelser tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 1. pkt., påtales af den forurettede. Øvrige overtrædelser påtales af det offentlige, når den forurettede begærer det. Sagerne behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

Stk. 3. ---

*Lovforslaget**Varemærkeloven:*

§ 37. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre varemærkeindehaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) bosat fuldmægtig, som på dennes vegne kan modtage søgsmål og alle forekommende meddelelser vedrørende varemærket med bindende virkning for indehaveren. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i varemærkeregistret.

§ 42. Forsætlig krænkelse af en varemærkeret, der er stiftet ved registrering eller brug, straffes med bøde. Under særligt skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelser tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til fængsel i indtil 1 år.

Stk. 2. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, 1. pkt., påtales af den forurettede. Øvrige overtrædelser påtales af det offentlige, når den forurettede begærer det.

Til lovforslag nr. L 14. Skriftlig fremsættelse (4. oktober 2000)

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af patentloven og varemærkeloven.

(Lovforslag nr. L 14).

Formålet med lovforslaget er at ændre den eksisterende adgang til administrativ omprøvning af patenter og varemærker for at undgå parallel behandling af sager om disse rettigheder ved domstolene og Patent- og Varemærkestyrelsen. Desuden indeholder lovforslaget ændringer i reglerne om bopælspligt i Danmark for fuldmægtige, som repræsenterer udenlandske ansøgere og rettighedshavere af patenter og varemærker. Derudover indeholder lovforslaget nogle ændringer, som konsekvens af lov nr. 432 af 31. maj 2000 om fuldbyrdelse af straf m.v.

De gældende regler om administrativ omprøvning har i praksis vist sig ikke altid at fungere tilfredsstillende. Ved administrativ omprøvning af et patent kan tredjemand eller indehaveren af patentet anmode Patent- og Varemærkestyrelsen om at undersøge patentet på ny efter dets udstedelse. Administrativ omprøvning kan begæres i hele patentets gyldighedstid.

Begæring om administrativ omprøvning anvendes i nogen tilfælde i taktisk øjemed i forbindelse med en forestående eller aktuel retssag. Formålet kan være for såvel indehaveren af patentet som tredjemand at forhale sagen og dermed genere modparten. Hertil kommer, at indehaveren af et patent i dag har mulighed for at anmode om administrativ omprøvning under en verserende retssag uden at skulle underrette retten eller modparten om anmodningen. Det vil sige, at der i en række tilfælde kan opstå parallel behandling ved domstolene og Patent- og Varemærkestyrelsen vedrørende samme patent med

unødige forsinkelser og omkostninger for parterne til følge.

Ifølge lovforslaget fjernes adgangen til at anmode om administrativ omprøvning under en verserende retssag. I de tilfælde, hvor der anlægges retssag efter, at der er anmodet om administrativ omprøvning, skal anmodningen stilles i bero med henblik på domstolenes endelige afgørelse af sagen. Er det patenthaveren selv, der har anmodet om administrativ omprøvning, skal Patent- og Varemærkestyrelsen dog færdigbehandle denne anmodning, selv om der efterfølgende er anlagt sag ved domstolene.

Grunden til denne forskel mellem tredjemand og patenthaver er, at en patenthaver ved sin anmodning om administrativ omprøvning har mulighed for at begrænse sit patent, således at dette ikke krænker tredjemands rettigheder. Dette kan afværge retssagen mellem de to parter. Hertil kommer, at en anmodning på foranledning af patenthaver ikke vil kræve høring af andre parter, hvorfor sagen vil kunne afsluttes hurtigt i Patent- og Varemærkestyrelsen, i modsætning til hvis tredjemand anmoder om administrativ omprøvning. Her skal der indhentes udtalelser fra patenthaveren, hvorved sagen kan få et langvarigt forløb med gentagne udtalelser fra de involverede parter. Dette medfører reelt en parallel sagsbehandling ved domstolene og i Patent- og Varemærkestyrelsen, som ikke er hensigtsmæssig.

Da de samme problemstillinger kan forekomme i forbindelse med konflikter vedrørende varemærker, er de tilsvarende ændringer indeholdt i lovforslaget for så vidt angår varemærkeloven.

Baggrunden for ændringerne i reglerne om bopælskrav for fuldmægtige er en henvendelse fra Europa-Kommissionen, som har indledt traktatkrænkelingsprocedure mod Danmark med krav om ændring af bopælsreglerne i den danske patentlov. Ifølge patentlovens § 12 skal en ansøger, der ikke har bopæl i Danmark, have en herboen-

de fuldmægtig til at repræsentere sig i alt vedrørende ansøgningen. Kravet om en herboende fuldmægtig strider efter Kommissionens opfattelse mod EU-reglerne om fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser. Der gælder de tilsvarende regler i varemærkeloven. Med lovforslaget vil patentlovens og varemærkelovens regler blive ændret, således at de kommer i overensstemmelse med EU-retten.

Ifølge lovforslaget kan Patent- og Varemærkestyrelsen opfordre en ansøger eller indehaver af et patent eller et registreret varemærke til at udpege en fuldmægtig, hvis der er behov for det af hensyn til varetagelsen af ansøgerens eller indehaverens interesser. Fuldmægtigen skal have bo-

pæl inden for det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).

Det danske sprog vil som altovervejende hovedregel fortsat være arbejdsproget hos de danske myndigheder ved behandlingen af disse sager. Det er forventningen, at udenlandske ansøgere og rettighedshavere af egen drift fortsat vil vælge danske patentagenter og advokater som fuldmægtige for derigennem at varetage deres interesser.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.